Ἔτος ΣΓ'. Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 6 Ἰουλίου 1916. Ἀριθ. 291.

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΡΑ ΤΩ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Διευθυντὴς Π. Μ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Εἶνε πλέον ἢ ἀκριβὲς ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἀπέρχονται ἐκ τῆς Μακεδονίας ἢ τοὐλάχιστον ἐξασθενοῦσι τὰς αὐτόθι δυνάμεις των, μὴ σκοποῦντες νὰ δώσωσι μάχην ἢ ἀναβάλλοντες ταύτην. Ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται ἡ μεταφορὰ γαλλικῶν στρατευμάτων ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Μασσαλίαν καὶ ἡ μεταφορὰ ὑλικοῦ πολέμου ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μακεδονίας εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἐκεῖθεν εἰς Γαλλίαν. Ταῦτα ἀναγράφει ὁ Ἀθηναϊκὸς Τύπος. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου οἱ ἐρχόμενοι ἐκεῖθεν ἐπίστρατοι διηγοῦνται μετὰ λεπτομερειῶν ὅ,τι ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἀνωτέρω ἐκθέτομεν. Τοιουτοτρόπως οἱ Σύμμαχοι ἀρχίζουν νὰ ἐννοοῦν καὶ τὸ σφάλμα τῆς Βαλκανικῆς ἐπιχειρίσεως ὡς ἠννόησαν καὶ ἐδιόρθωσαν πολὺ ἀργὰ τὸ σφάλμα τῆς ἐκστρατείας τῆς Καλλιπόλεως.

Τὰ δύο ταῦτα τρομερὰ πολεμικὰ σφάλματα τῆς Ἀντάντ, διὰ τὰ ὁποῖα ἐθυσιάσθησαν καὶ χρῆμα καὶ χρόνος καὶ ἄνδρες, καὶ συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἔπεσαν θύματα καὶ Κυβερνήσεις καὶ Ὑπουργοὶ καὶ Στρατηγοὶ καὶ Ναύαρχοι, ἐστοίχισαν πολλὰ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθόσον ἡ ἀποτυχία τῶν Στενῶν καὶ ἡ ἀποτυχία τῆς Μακεδονίας ἐξέσπασαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν, θεωρηθέντες ὡς ὁ ἀποδιοπομπαῖος τράγος μιᾶς πολιτικῆς καὶ πολεμικῆς ἀφροσύνης τῶν Συμμάχων. Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται.

Τὰ σφάλματα τῆς Ἀντάντ, τὰ ὁποῖα ἔτρωσαν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν φιλοτιμίαν καὶ ἐπλήγωσαν πᾶσαν γνησίαν Ἑλληνικὴν ψυχὴν, εἶνε καὶ πολλὰ καὶ σοβαρά. Ἡ Ἀντάντ, εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος, ἐνίσχυσε τὴν Τουρκίαν ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὸ 1912 καὶ τὴν Βουλγαρίαν ἐν Βουκουρεστίῳ κατὰ τὸ 1913. Ἡ Ἀντάντ, χάριν τῆς Βουλγαρίας, μᾶς ἐπίεσε δεινῶς ἵνα παραδώσωμεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν. Ἡ Ἀντάντ μᾶς ἠδίκησεν ἀπέναντι τῆς Ἰταλίας καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς Ἠπείρου καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῶν Νήσων. Ἡ Ἀντάντ εἰς βάρος καὶ ἡμῶν καὶ αὐτῆς, ἐθώπευε μέχρι τῆς ἑνδεκάτης ὥρας τὴν Βουλγαρίαν, χωρὶς νὰ ἐννοῇ ὅτι θερμαίνει ὄφιν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῆς. Ἡ Ἀντάντ καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆν Θράκης καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Αἰγαίου ἐπροτίμησε τὸν κατακτητὴν ἀντὶ νὰ προτιμήσῃ τὸν ἐλευθερωτήν. Ἡ Ἀντάντ, ἥτις μάχεται ὑπὲρ τῶν δικαίων τῶν ἐθνικοτήτων, ἐπεδίκασεν εἰς τὴν Ρωσσίαν τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἔχουσαν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν εἴκοσι πέντε αἰώνων καὶ πληθυσμὸν ἑξακοσίων χιλιάδων Ἑλλήνων. Καὶ δὲν ἀρκεῖ ἡ σκληρὰ αὕτη ἀδικία τῆς Ἀντάντ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ, πρὸς μείζονα ἐμπαιγμὸν, ζητεῖται ἡ βοήθεια ἡμῶν πρὸς ἀναστήλωσιν τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν θόλον τῆς Ἁγίας Σοφίας, ὑπὸ τὸν ἀπαίσιον ὅμως ὅρον ὅπως ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς, ἅμα τῇ ἐκπορθήσει τῶν Στενῶν, σταθῇ πεντήκοντα μίλλια μακρὰν τῆς Βασιλίδος. Δηλαδὴ οἱ Μαροκινοὶ, οἱ Ἰνδοὶ, οἱ Σενεγαλέζοι νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Πόλιν τοῦ Κωνσταντίνου, καθὸ ἀκίνδυνοι, οἱ Ἕλληνες ὅμως ὄχι, καθὸ ἐπικίνδυνοι. Ἀλλὰ ποῖος λοιπὸν ὁ κίνδυνος ἐκ τῶν μικρῶν καὶ ἀνισχύρων Ἑλλήνων; Ὁ κίνδυνος συνίστατο εἰς τοῦτο ὅτι ἢ οἱ λίθοι τοῦ Βυζαντίου θὰ ἔπιπτον εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἐὰν εἰσήρχετο οὗτος εἰς τὴν Ἑπτάλοφον!

Φοβηθέντες οἱ Σύμμαχοι ὅτι ἡ Αὐστρία θὰ θέσῃ τὸν πόδα αὐτῆς εἰς τὴν Βαλκανικὴν, προεκάλεσαν ἢ ἔστω ἐδέχθησαν τὸν παρόντα πόλεμον, δηλώσαντες ὅτι ἡ Βαλκανικὴ ἀνήκει εἰς τοὺς Βαλκανικούς. Καὶ ὅμως οἱ ἴδιοι ἐπιτρέπουν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ εἰς τὴν Ρωσσίαν ὅπως ἐγκατασταθοῦν εἰς τὴν Βαλκανικὴν καὶ θέσουν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Κρατῶν τοῦ Αἵμου μεταξὺ δύο πυρῶν. Διὰ τὴν Αὐστρίαν ἡ κάθοδος πρὸς τὴν Βαλκανικὴν θὰ ἦτο κατάκτησις. Ἀλλὰ τί εἶνε ἡ ἐγκαθίδρυσις τῶν Ἰταλῶν εἰς τὸν Αὐλῶνα καὶ τῶν Ρώσσων εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν; Καὶ τί ἄλλο παρὰ θάνατος εἶνε διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ κατάκτησις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Σλαύων καὶ τοῦ Αὐλῶνος ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν; Καὶ ἐνῷ διαπράττονται τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα πολιτικὰ ἐγκλήματα εἰς βάρος ἡμῶν, οἱ ὑπέρμαχοι τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐθνικοτήτων δὲν ἐπέτρεψαν εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ προσαρτήσῃ τὴν Βόρειον Ἤπειρον, ἣν διὰ τοῦ ξίφους τοῦ Βασιλέως καὶ διὰ τοῦ αἵματος τῶν τέκνων της ἀπηλευθέρωσεν.

Ἡ Σερβία ἐθυσιάσθη ὑπὲρ τῆς Ἀντάντ καὶ διὰ τὴν Ἀντάντ. Τί δὲ ζητεῖ ἡ Σερβία; Ἔξοδον εἰς τὴν Ἀδριατικήν. Καὶ ὅμως ἡ Ἀντάντ παραχωρεῖ εἰς τὴν Ἰταλίαν τὰ παράλια τῆς Δαλματίας, κατοικούμενα ὑπὸ Σλαύων, ἵνα καταπνίξῃ τὴν δύσμοιρον καὶ δικαίως πάσχουσαν Σερβίαν.

Ἰδοὺ πικραὶ ἀλήθειαι, αἵτινες πρέπει νὰ λέγωνται πρὸς παρεμπόδισιν νέων σφαλμάτων τῆς Ἀντάντ καὶ πρὸς ἐκδήλωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πόνου.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΟΥ

ΚΙΟΥΡΚΑ ΜΕ ΤΟ ΖΟΡΙ

Οἱ ἔφεδροι εὑρίσκοντο εἰς τὸ τέλος τῶν ταλαιπωριῶν των. Ἔφθασαν ἐπὶ τέλους ἀπὸ τοὺς σχηματισμούς των εἰς Χαλκίδα ὅπου ἐπρόκειτο τὴν ἑπομένην νὰ παραδώσουν. Ἀφ' οὗ ἔκαμαν τὴν σχετικὴν ἐπίσκεψίν των εἰς τὰ μικρομαγειρεῖα, ὅπου ἡ δυσεύρετος καὶ ἄλλοτε—φεῦ! περασμένα μεγαλεῖα!— πληρωνομένη μὲ τὴν ὥρα ρετσίνα, κατέλαβον τὴν κλιτὺν τοῦ γραφικοῦ Καράμπαμπα καὶ ἐκεῖ ὑπὸ τοὺς ἀστέρας ἐπέρασαν τὴν δροσερὴν νύκτα. Τὴν ἑπομένην παρέδιδον εἰς τὸ Σύνταγμά των:

— Ποῦ εἶναι τὰ ἄρβυλα ποῦ θὰ παραδώσης, ἠρώτα ὁ Λοχίας σιτιστής.

— Ἐπῆρα πρὸ δέκα μηνῶν ἕνα ζευγάρι, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ἐχάλασα καὶ δύο ζευγάρια ἰδικά μου, πῶς λοιπὸν νὰ βρεθοῦν τὰ ἄρβυλα ποῦ πῆρα πρὸ δέκα μηνῶν γιὰ νὰ τὰ παραδώσω;

— Ἀδιάφορον, πρέπει νὰ τὰ παραδώσης, διότι . . . . αὐτὸ ἀπαιτεῖ ὁ στρατιωτικὸς κανονισμὸς, ἄλλως θὰ ὑπογράψῃς χρεωστικὴν ἀπόδειξιν.

Καὶ ὁ ἔφεδρος ὑπέγραφεν ἀγογγύστως, βιαζόμενος νὰ τελειώσῃ. Αὐτὴ ἦτο ἡ τελευταία του δοσοληψία μὲ τὸν στρατόν.

Ἡ ὥρα τῆς ἐπιβιβάσεως τοῦ τραίνου ἔφθασε. Συνωστισμὸς πρὸ τῆς θυρίδος τῶν εἰσιτηρίων ἀπερίγραπτος. Ὁ ρωμαϊκὸς σιδηροδρομικὸς κανονισμὸς ἀπαιτεῖ οἱ ὀκτακόσιοι ἄνθρωποι ποῦ θὰ πάρουν τὸ τραῖνο νὰ προμηθευθοῦν ὅλοι εἰσιτήρια ἑπτάμισυ λεπτὰ πρὸ τῆς ἐκκινήσεως τῆς ἁμαξοστοιχίας.

Ἀφίνομε τὴν Χαλκίδα μὲ τὴν μαγευτικὴν γέφυράν της, τὸ δροσερὸ ἀεράκι της, τὰ ὡραῖα της ψάρια· βαίνομεν ὁλοταχῶς πρὸς τὰς Ἀθήνας ἔχοντες ἐκ δεξιῶν ἀτελείωτον δάσος καὶ ἀριστερὰ κυανοπράσινον θάλασσαν.

Τὸ βαγόνι μας περιελάμβανε δώδεκα ἐπιβάτας ἀντὶ τῶν συνήθων ὀκτώ. Ἐξαιρετικὸς συνωστισμὸς λόγω τῆς ἐξαιρετικῆς περιστάσεως.

Χωρὶς χρονοτριβὴν ἡ συζήτησις ἤρχισε Ὁ λόγος περὶ τοῦ φλέγοντος ζητήματος. Ἡ πολιτικὴ κατάστασις, αἱ ἐνδεχόμεναι συνέπειαί της, ὁ πιθανὸς προσεχὴς πόλεμος διὰ ξένα συμφέροντα. Περιττὸν νὰ εἴπω ὅτι ὅλοι οἱ ἔφεδροι ἦσαν σύμφωνοι. Μαῦρο!

Ἔξαφνα παρετηρήθη ὅτι κάποιος μέσα στὸ βαγόνι, συσπειρωμένος σὲ μιὰ γωνιὰ, ἦτον ὁ μόνος ὁ ὁποῖος δὲν μιλοῦσε καθόλου. Ὡρισμένως θὰ εἶναι βενιζελικὸς παρετήρησε κάποιος.

— Εἶσαι ἐπίστρατος πατριώτη;

— Ὄχι.

— Ἀπὸ ποῦ εἶσαι;

— Ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ.

. . . . . .

Τὸ τραῖνο ἔπειτα ἀπὸ λίγα λεπτὰ ἐσταμάτησε.

— Πατριώτη, τοῦ εἶπαν οἱ ἔφεδροι ἐν χορῷ, θὰ κατέβῃς ἐδῶ.

— *Μὰ ἐδῶ εἶναι τὰ Κιοῦρκα καὶ ἐγὼ πηγαίνω στὰς Ἀθήνας.*

— *Ἔλα, κατέβαινε γρήγορα καὶ χωρὶς πολλὰ λόγια.*

Καὶ ὁ ἀμφιβόλου πολιτικοῦ φρονήματος πατριώτης κατέβηκε στὰ Κιοῦρκα. **Μάριος.**

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ «ΒΗΜΑ»

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΓΕΩΡ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΝ

Φίλε κύριε Διευθυντά,

Ὁ συμπολίτης μας ἐργοστασιάρχης κ. Γεώργιος Βελισσαρόπουλος, εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν πατριωτικὴν (;) ἐφημερίδα «Πατρὶς» τῆς 30ῆς λήξ. μηνὸς Ἰουνίου, ἐδημοσίευσεν ἐπιστολὴν μὲ **μεγάλα** γράμματα καὶ εἰς τὴν **πρώτην** σελίδα, διὰ τῆς ὁποίας κακίζει τοὺς ἐπιστράτους τοὺς ἀποτελοῦντας μέλη τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος συσταθέντων Συνδέσμων Ἐπιστράτων, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι λόγοι κομματικοὶ ὤθησαν τούτους εἰς τὴν σύστασιν τῶν Συνδέσμων, σκοπὸς τῶν ὁποίων ἔσεται **ἡ ἄρνησις τοῦ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντος.** Συνάμα ἐπιπροσθέτει ὅτι τὰς μικροσκοπικὰς ὑπογραφάς μας θ' ἀντιγράψῃ ἡ ἱστορία μὲ τὰ μεγαλείτερα γράμματα εἰς τὴν σελίδα τῶν ἀπάτριδων (sic).

Κύριε Διευθυντά, ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος κύριος προσβάλλει καιρίως 300,000 ἐπιστράτων, καὶ πρὸ παντὸς τοὺς Κυκλαδίτας, καθήκοντμου θεωρῶ ἀπαραίτητον ὡς ἐπίστρατος νὰ τοῦ ἀπαντήσω ἐν ὀλίγοις, καίτοι ὁ ἐνταῦθα Σύνδεσμος τῶν Ἐπιστράτων καταλλήλως διὰ παραρτήματος τῷ ἀπήντησε, πρὸς τούτοις δὲ ζητῶν τὴν φιλοξενίαν τῆς ἐφημερίδος σας εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων.

*
* *

Ἄγνωστοι τυγχάνουν οἱ λόγοι οἵτινες σᾶς ὤθησαν, κ. Βελισσαρόπουλε, εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐπιστολῆς σας.

Ἴσως λόγοι **κομματικοί !**

Ἴσως λόγοι **συμφεροντολογικοί !**

Ἴσως οἱ τρομεροὶ καύσωνες τοῦ παρελθόντος μηνὸς σᾶς **ἀφήρεσαν τὴν διαύγειαν τοῦ νοός σας !**

Ἓν ἀπὸ τὰ τρία αὐτὰ θὰ συμβαίνῃ.

— Ἐὰν τὸ πρῶτον, δὲν συγχωρεῖται· διότι μὲ τὰς ὕβρεις ἃς ἐξετοξεύσατε διὰ τῆς ἐπιστολῆς σας ἐναντίον τῶν ἐφέδρων, ἀντὶ ν' ἀποκτήσητε κόμμα, νὰ εἶσθε βέβαιος ὅτι ἐχάσατε καὶ τὴν ὑπόληψιν τὴν ὁποίαν ἔτρεφον οἱ ἐπίστρατοι πρὸς ὑμᾶς, λόγῳ τοῦ ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἐπιστράτευσιν ἐκ τῶν μεγάλων σας ἐσόδων ἐβοηθήσατε ὀλίγον τὰς οἰκογενείας των, καὶ τοῦτο διότι ἀπεδείχθη τώρα ὅτι ἡ βοήθειά σας ἐκείνη δὲν διέφερεν ποσῶς **τοῦ φιλήματος τοῦ Ἰούδα !**

— Ἐὰν συμβαίνῃ τὸ δεύτερον, πάλιν δὲν συγχωρῆται, διότι ἡ Σῦρος μας, αἱ Κυκλάδες, ἡ Ἑλλὰς ἅπασα, ὑπεστήριξε τόσον πολὺ τὴν βιομηχανίαν σας, ὥστε ἀρκετὰ μεγάλην περιουσίαν ν' ἀποκτήσητε καὶ νὰ μὴ ἔχετε σήμερον ἀνάγκην χρημάτων.

— Ἐὰν πάλιν συμβαίνῃ τὸ τρίτον· πάλιν δὲν συγχωρῆται, διότι ἔχετε ὅλα τὰ μέσα ν' ἀντεπεξέλθητε κατὰ τοῦ καύσωνος, **χρήματα, αὐτοκίνητα, ἐπαύλεις, ὑπηρέτας** κλκ. κλπ., ὥστε νὰ καταστῆτε **ἀπρόσβλητος !**

Κύριε Βελισσαρόπουλε, οἱ ἐπίστρατοι διὰ τῆς ἱδρύσεως τῶν Συνδέσμων δὲν ἀρνοῦνται νὰ προσφέρωσι καὶ πάλιν τὰς ὑπηρεσίας των πρὸ τὴν Πατρίδα, οὔτε φοβοῦνται τὸν πόλεμον, οὔτε εἶναι δειλοί, διότι τὸ ἀπέδειξαν εἰς τοὺς δύο τελευταίους πολέμους, ἀλλὰ τάσσονται παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως μας Κωνσταντίνου τοῦ ΙΒ'., τοῦ Ἀρχιστρατήγου μας, τοῦ Κουμπάρου μας, καὶ ἀναμένουσι πάλιν ΜΟΝΟΝ τὴν ἰδικήν του φωνὴν ν' ἀκούσωσιν, ἵνα δράξωσι καὶ πάλιν τὰ ὅπλα καὶ δρέψωσιν νέας νίκας, χύνοντες πάλιν καὶ τὴν τελευταίαν σταγόνα τοῦ αἵματός των, πολεμοῦντες εἴτε τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐχθροὺς, εἴτε τοὺς ἐσωτερικοὺς, οἵτινες δυστυχῶς ἤρχισαν ν' ἀναφαίνωνται εἰς τὸν ὁρίζοντα.

Ναί, κύριε Βελισσαρόπουλε, οἱ Σύνδεσμοι στρέφονται καὶ κατὰ τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν, οἵτινες κυρίως ζητοῦν νὰ προσβάλλουν τὸ πρόσωπον τοῦ Μεγάλου Βασιλέως μας, διότι δὶς ἠρνήθη νὰ ὡδηγήσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν καταστροφήν.

Ναί, κύριε Βελισσαρόπουλε, οἱ Σύνδεσμοι στρέφονται καὶ κατὰ τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν ἐκείνων οἵτινες ἐχειροκρότησαν τὴν κατάληψιν τῆς Θεσσαλονίκης, ὅλης τῆς Μακεδονίας, τῆς Θάσου, τῆς Μυτιλήνης, τῆς Χίου, τῆς Τενέδου, τῆς Λήμνου, τοῦ Ἀργοστολίου, τῆς Κερκύρας, ἐκείνων οἵτινες διεκήρυξαν διὰ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ καὶ μερικοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου ὅτι ἡ μὴ ἔξοδος τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος ὀφείλεται τόσον εἰς τὴν Γερμανοφιλίαν τοῦ Βασιλέως μας ὅσον καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου μας, ἐκείνων τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν, οἵτινες ἐχειροκρότησαν τὴν σύλληψιν τῶν ἀνδρείων μας ἀξιωματικῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ διὰ τῆς θραύσεως τῶν θυρῶν τῶν φυλακῶν, διότι ἐτόλμησαν νὰ ὑπερασπίσωσι τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ Βασιλέως μας καὶ τοῦ Στρατοῦ, ἥτις προσεβάλλετο τακτικώτατα παρ' ἀνθρώπων, οἵτινες ἐκρύπτοντο ὄπισθεν τοῦ Γαλλικοῦ Στρατιωτικοῦ νόμου· τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐχειροκρότησαν καὶ ἐζητωκραύγασαν τοὺς Συμμάχους, διότι ἀπηγόρευσαν τὴν τέλεσιν τῆς δοξολογίας ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἑορτῆς τοῦ Βασιλέως μας, τὴν κατάλυσιν τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν· τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐχειροκρότησαν τὴν ἄφιξιν ἐν Φαλήρῳ 100 πολεμικῶν σκαφῶν καὶ μιᾶς Μεραρχίας διὰ νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν Βασιλέα καὶ δεχθῇ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὴν μετάθεσιν ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους· κατὰ τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν ἐκείνων, οἵτινες ὑπεστήριξαν τὴν διέλευσιν τῶν Σέρβων διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἵνα οὕτω παραλύσῃ τελείως ἡ Ἑλλάς· τέλος κατὰ τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν ἐκείνων, οἵτινες προχθὲς ἀκόμη ἐνῷ ἐκηδεύοντο τὰ θύματα τῆς ἀσφαλείας τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ καθήκοντος, αὐτοὶ διωργάνωσαν διαδήλωσιν καὶ ἐζητωκραύγαζαν ὑπὲρ τοῦ Σαράϊγ, τοῦ πολέμου καὶ τοῦ Βενιζέλου !

Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῶν Συνδέσμων.

Αὐτὸ τὸ πρόγραμμά των.

Αὐτὸ τὸ εὐαγγέλιόν των.

Μήπως καθημερινῶς δὲν ἀναγράφονται εἰς τὰ Ἀθηναϊκὰ φύλλα τηλεγραφήματα τῶν Συνδέσμων πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, λέγοντα καθαρὰ τὸν σκοπὸν τῶν Συνδέσμων; Μήπως καθημερινῶς δὲν ἀναγράφονται ἀπαντήσεις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως πρὸς τοὺς διαφόρους Συνδέσμους **εὐχαριστοῦντος αὐτοὺς ἐγκαρδίως διὰ τὴν ἀφοσίωσιν αὐτῶν ;**

Τί διάβολο, κύριε Βελισσαρόπουλε, δὲν τὰ βλέπετε, δὲν τὰ ἐννοεῖτε, ἢ δὲν τὰ διαβάζετε; ἐὰν δὲν τὰ βλέπετε, σᾶς συνιστῶμεν ἐγκαρδίως νὰ προμηθευθῆτε ζεῦγος φασαμὲν ἢ κανὲν μικροσκόπιον, διότι εἶναι κρῖμα νὰ διαβάζετε ἐφημερίδας καὶ νὰ μὴ βλέπετε τὰ σπουδαιότερα πράγματα. Ἐὰν δὲν τὰ ἐννοεῖτε, τότε δὲν ἔχετε νὰ κάμετε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ πάρετε ἕνα γραμματοδιδάσκαλον νὰ σᾶς μάθῃ μερικὰ γράμματα. Ἐὰν τέλος δὲν τὰ διαβάζετε, διότι θ' ἀγοράζετε μόνον τὰ Βενιζελικὰ φύλλα, ἅτινα ἕνεκεν μίσους καὶ φθόνου καὶ συμφέροντος ὑλικοῦ καὶ κομματικοῦ δὲν δημοσιεύουσι τὰ πρὸς τὸν Βασιλέα τηλεγραφήματα τῶν ἐπιστράτων καὶ τὰς ἀπαντήσεις, τότε ἅμα εἰς τὰ καθημερινὰ ἔξοδά σας προσθέσετε ἀκόμη 5 λεπτὰ πρὸς ἀγορὰν τῆς «Νέας Ἡμέρας» ἢ τοῦ «Χρόνου» ἢ τῆς «Ἑσπερινῆς» ἢ τοῦ «Ἐμπρὸς» ἢ τοῦ «Σκρὶπ» ἢ τῆς «Ἀκροπόλεως» ἢ τοῦ «Θάρρους» θὰ μανθάνετε πολλὰ πράγματα, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θὰ παθαίνετε **γκάφες !**

Δὲν γράφω περισσότερα, διότι εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀναγνωρίζοντες τὸ σφάλμα σας, τὸ μέγα σφάλμα σας, ποῦ ἀπεκαλέσατε τοὺς τιμήσαντας δὶς τὰ ἑλληνικὰ ὅπλα ἐπιστράτους ἀρνησιπάτριδας καὶ δειλοὺς, θέλετε ἀνακαλέσῃ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐπιστολήν σας καὶ θέλετε ἀποδώσῃ τὸ δίκαιον εἰς τοὺς ἐπιστράτους, ἀναφωνοῦντες μετ' αὐτῶν :

Ζήτω ὁ Βασιλεύς μας
Ζήτω τὸ ἴνδαλμα τοῦ Ἔθνους μας.
Ζήτω οἱ Σύλλογοι τῶν Ἐπιστράτων.

Σῦρος 4]7]16.

Α. Ι.
Ἐπίστρατος Λοχίας Τηλεγραφητῶν.

Καραμέλλες γεμισταῖς ἀρωματικαῖς εἰς τὸ Πρακτορεῖον Ἠλία Κυριαζοπούλου.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἐπὶ τῇ διασώσει τοῦ ἐνδόξου καὶ σεπτοῦ ἡμῶν Βασιλέως ἐκ τοῦ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ Τατοΐου τελευταίου κινδύνου, ὃν ὑπέστη ὁ πολυπαθὴς Ἡγεμὼν, ἀπεστάλησαν καὶ ἐντεῦθεν πλεῖστα συγχαρητήρια τηλεγραφήματα πρὸς τὴν Α. Μ.

Ὁ «Σύνδεσμος τῶν Ἐπιστράτων Ἑρμουπόλεως καὶ Σύρου» ἀπέστειλε τὸ ἑπόμενον συγχαρητήριον τηλεγράφημα :

Α. Μ. Βασιλέα Κωνσταντῖνον
Ἀθήνας

Σύλλογος Ἐπιστράτων Ἑρμουπόλεως— Σύρου ἀναπέμπων εὐχαριστίας πρὸς τὸν Ὕψιστον ἐπὶ διασώσει Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἐκ νέου μεγίστου κινδύνου, εὔχεται ὅπως Θεία Πρόνοια σκέπει καὶ διαφυλάττῃ πάντοτε λατρευτὸν Βασιλέα καὶ ὑπέροχον Στρατηλάτην ἐπ' ἀγαθῷ φιλτάτης Πατρίδος, χάριν τῆς ὁποίας εἴμεθα ἕτοιμοι καὶ πάλιν νὰ ὑποστῶμεν πᾶσαν θυσίαν, ἐὰν ἡ θέλησις τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, καὶ μόνης αὐτῆς, τὸ ἀπαιτήσῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ

Ἡ Α. Μ. ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς :

Ἐπιτροπὴν Ἐπιστράτων
Σῦρον

Εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως ἅπαντας
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ἡ Λέσχη «Ἑλλὰς» ἀπέστειλε τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα :

Πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα
Ἀθήνας

Ἡ Ἐφορεία καὶ τὰ μέλη τῆς Λέσχης «Ἑλλὰς», βαθύτατα συγκεκινημένοι ἐπὶ τῷ κινδύνῳ ὃν διέτρεξεν ἡ Υ. Μ., δοξολογοῦμεν Ὕψιστον διασώσαντα ἀπὸ μέσου φλογῶν τὸν Μέγαν ἡμῶν Βασιλέα διὰ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἔθνους.

Ἡ Ἐφορεία τῆς Λέσχης
ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ
ΡΑΛΛΗΣ
ΒΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΡΑΚΑΚΗΣ
ΤΣΙΡΟΠΙΝΑΣ

Ἰδοὺ ἡ ἀπάντησις :

Ἀνάκτορα, 4 Ἰουλίου.

Ἐφορείαν Λέσχης «Ἑλλὰς»

Νεγρεπόντην, Ράλλην, Βελισσαρόπουλον Δρακάκην, Τσιροπινᾶν. *Σῦρον*

Εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως ὑμᾶς καὶ μέλη.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ «Φιλόπατρις» Σύρου ἀπέστειλε τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα :

Αὐτοῦ Μεγαλειότητα
Βασιλέα Κωνταντῖνον
Ἀθήνας

Ἡ Ἑταιρεία ὁ «Φιλόπατρις» σπεύδει νὰ ὑποβάλῃ Αὐτοῦ Μεγαλειότητι αἰσθήματα ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως ὡς παραμυθίαν διὰ τὸν πόνον τῆς νέας δοκιμασίας ἣν ἠσθάνθη ἡ μεγάλη καρδία τοῦ Μάρτυρος Βασιλέως, καὶ εὐχαριστεῖ τὸν Θεὸν, διότι ἐχάρισεν ἡμῖν καὶ τὴν φορὰν ταύτην τὴν πολύτιμον ζωὴν τοῦ πολυτίμου Ἡγεμόνος.

Ὁ Πρόεδρος
Πέτρος Μ. Στέφανος

ΓΑΕΤΑΝΟΣ Ι. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του κειμένῃ παραπλεύρως τῆς μεγάλης οἰκίας Βαφιαδάκη οἰκία κ. Σίμου.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ

Οἱ τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν καλῶς ἔχοντες Ἕλληνες βαθύτατα ἐθλίβησαν διὰ τὴν νέαν δοκιμασίαν ἣν ὑπέστη ὁ Νικητὴς καὶ Ἐλευθερωτὴς Βασιλεύς.

Θρηνοῦμεν τὴν τραγικὴν καταστροφὴν τοῦ πρασίνου πλούτου τῆς Ἀττικῆς. Θρηνοῦμεν τὸν σκληρὸν θάνατον γενναίων τοῦ στρατεύματός μας ἀνδρῶν, θυμάτων τοῦ καθήκοντος, θυμάτων τῆς διασώσεως τῆς ζωῆς τοῦ Βασιλέως μας. Ἀλλὰ χαίρομεν διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Κωνσταντίνου μας, καὶ εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεόν, ὅστις καὶ πάλιν ἠθέλησε νὰ μᾶς εὐσπλαγχνισθῇ. Ἀληθῶς ὁπόσαι ἀντίξοοι περιστάσεις! Ὁπόσα σκληρὰ κτυπήματα τῆς Τύχης καταφέρονται κατὰ τοῦ Θριαμβευτοῦ! Ἀλλ' οἱ ἐκλεκτοὶ πάντοτε δοκιμάζονται· ἡ δὲ ζωή των ἀποτελεῖ ἀγῶνα θριάμβου κατὰ μυρίων περιπετειῶν, κωλυμάτων, δυσχερειῶν, διαβολῶν, προδοσιῶν. Καὶ ὁ ἡμέτερος Ἐκλεκτός, εἴπέρ ποτε ἀκλόνητος καὶ ἐπιβλητικός, ἀληθὴς Μάρτυς καὶ πραγματικὸς Νικητής, ἀντιμετώπισε καὶ τὴν νέαν ταύτην δοκιμασίαν μὲ ὑπέροχον Βασιλικὴν καρτερικότητα.

Εἰς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον συμβαίνουν πολλὰ κακά. Ἴσως διὰ νὰ κρατύνωσιν ἔτι μᾶλλον τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ Λαοῦ πρὸς τὸν δοκιμαζόμενον Ἡγεμόνα. Ἴσως διὰ νὰ ἐννοήσῃ ὁ Λαός, ὅλος ὁ Λαός, πόσον πολύτιμος τυγχάνει ἡ ζωὴ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ ὁποῖον κειμήλιον ἀποτελεῖ διὰ τὸ Ἔθνος ἡ ὕπαρξις Αὐτοῦ.

Ὁ τελευταῖος κίνδυνος τοῦ Στρατηλάτου ἡμῶν ἂς χρησιμεύσῃ ὡς σάλπιγξ διαλαλοῦσα εἰς τὰ πλέον βαρύκοα ὦτα καὶ εἰς τὰς πλέον σκληρὰς καρδίας ἐνίων ἀχαρίστων Ἑλλήνων, ὅτι εἶνε ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ, ἐθνικὴ, ὅπως πάντες καταστῶμεν ἄγρυπνοι φρουροὶ ὄχι μόνον τῆς ζωῆς Του, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀδιαταράχου γαλήνης Του. Ναί, εἴθε αἱ παμμεγέθεις φλόγες τῆς πυρκαϊᾶς τῆς Δεκελείας, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων εὑρέθη ὁ καὶ αὖθις διασωθεὶς Μέγας Βασιλεὺς, εἴθε νὰ χρησιμεύσωσιν ὅπως φωτίσωσι πᾶσαν τυχὸν νοσοῦσαν Ἑλληνικὴν διάνοιαν περὶ τῆς ἀξίας, τῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν πολυτίμων πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπηρεσιῶν τοῦ Μάρτυρος Ἐστεμμένου!

Π. Μ. Στέφανος.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Τρομερὰ πυρκαϊά, σύμμαχος καὶ αὐτὴ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Βασιλέως, μετέβαλεν εἰς στάκτην τὸ Τατοῖ καὶ τὰ ἐκεῖ Βασιλικὰ Ἀνάκτορα.

= Αἱ ζημίαι εἰσὶ μέγισται. Ἀπετεφρώθησαν πολλοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, θύματα τῆς ἀφοσιώσεως αὐτῶν πρὸς τὸν Βασιλέα, τὸν Μάρτυρα Βασιλέα, τὸν ὁποῖον ἔσωσαν ὡς ἐκ θαύματος ἐκ τοῦ νέου τούτου καὶ βεβαίου κινδύνου. Ἡ Πατρὶς θὰ εἶνε εὐγνώμων πρὸς τὴν μνήμην αὐτῶν.

= Ἡ πυρκαϊὰ ἦτο τυχαία; Πρόκειται περὶ ἐμπρησμοῦ; Καὶ τὸ πρῶτον εἶνε πιθανὸν καὶ τὸ δεύτερον δὲν ἀποκλείεται. Πάντως τὸ πρᾶγμα θ' ἀποκρυβῇ καὶ θὰ λησμονηθῇ ὡς ἀτεκρύβησαν καὶ ἐλησμονήθησαν ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε ἱερόσυλα κατὰ τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Βασιλέως ἐγκλήματα.

= Ἂς εὐχαριστήσωμεν καὶ πάλιν τὸν Θεὸν, ὅστις καὶ τὴν φορὰν ταύτην μᾶς ἐλυπήθη καὶ ἔσωσε τὸν Βασιλέα μας, τὴν δόξαν καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς Ἑλλάδος.

= Ἡ Ρωμανία ἐξέρχεται, ἡ Γερμανία ζητεῖ εἰρήνην, ἡ ἐπίθεσις τοῦ Βερδὲν ἐγκατελείφθη, οἱ Ρῶσσοι εἰσῆλθον εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, ἡ Πρωσσικὴ Πολωνία ἀπωλέσθη, τὰ Καρπάθια ἀφῆκαν τὴν τελευταίαν πνοὴν, οἱ Ἰταλοὶ ἔφθασαν εἰς τὴν Τεργέστην, καὶ χίλια ἄλλα παρόμοια ἀπετέλεσαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τὴν εὐχαριστησιν καὶ τὴν χαρὰν τῶν μακαρίων συμπολιτῶν μας, εἰς τοὺς ὁποίους δύνασθε νὰ σερβίρητε τὴν μεγαλυτέραν ἀνοησίαν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ εὕρετε καταναλωτάς.

= Ἡ ἀγανάκτησις ἐναντίον τῆς Ἀντάντ τῶν ἐχεφρονούντων ἑλλήνων δὲν εἶνε δικαία. Ἡ Ἀντάντ πράττει ὅ,τι νομίζει πῶς συμφέρει αὐτῇ. Καὶ ὁ ἔχων ἀνάγκην μεταχειρίζεται τὰ πάντα. Ἡ Ἀντάντ ἀπατᾶται. Καὶ ἀπατᾶται παρ' ἐκείνων τῶν ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι νομίζουν δικαίωμα τῶν ξένων, σεβαστὸν καὶ προσφιλὲς εἰς τοὺς ἕλληνας, τὴν ἐπέμβασίν των εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Χώρας.

= Ὁ τύπος ὁ Βενιζελικὸς καὶ οἱ ὀπαδοὶ τοῦ κόμματος τούτου τονίζουν καθ' ἑκάστην ὅτι πρέπει νὰ τρέφωμεν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰς Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ. Τοῦτο εἶνε δίκαιον. Ἀλλὰ διὰ τί αὐτοὶ δὲν ὑπηρετοῦν τὰ συμφέροντα τῆς Ἀντάντ ἀπὸ εὐγνωμοσύνην, παρὰ ζητοῦν ἐπὶ τούτῳ πληρωμὴν, καὶ μάλιστα ἀδρὰν ἀμοιβὴν; Ἰδοὺ ἓν σκληρὸν ἐρώτημα;

ΧΡΟΝΙΚΑ

Καύσωνος ζημίαι

Φοβερὸς καύσων μαστίζει καὶ τὴν Σύρον, ὅπως ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Εὐτυχῶς ἡ νηνεμία κρατεῖ 2—3 ἡμέρας, καθ' ἃς κυριολεκτικῶς ψηνώμεθα ὡς ἐν καμίνῳ, κατόπιν ὅμως βόρειος ἄνεμος, ὀλίγον εὐεργετικὸς, μᾶς ἀνακουφίζει. Λέγομεν ὀλίγον εὐεργετικὸς, διότι καὶ οὗτος εἶνε θερμότατος. Αἱ ζημίαι εἰς ὅλην τὴν νῆσον ἐκ τοῦ καύσωνος, ὅστις εἶνε προτοφανὴς, εἰσὶ μέγισται. Τὰ σῦκα καὶ τὰ σταφύλια, αἱ τομάτες, τὰ πεπόνια κυριολεκτικῶς ἀπετεφρώθησαν, Τὸ ὕδωρ κατέστη σπάνιον. Τὰ δένδρα γίνονται στάκτη. Οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὸ ὕπαιθρον φοροῦν τὰ ὑποδήματά των, καθόσον οἱ πόδες αὐτῶν δὲν ἀντέχουν εἰς τὴν θερμότητα τῆς γῆς. Πάντες οἱ ἄνθρωποι ἐκ τῆς τρομερᾶς θερμοκρασίας δὲν δύνανται οὔτε νὰ ἐργασθοῦν, οὔτε νὰ κοιμηθοῦν, οὔτε νὰ φάγουν. Ὥστε, ἐκτὸς τοῦ πολέμου, τῆς πενίας, τοῦ ἀποκλεισμοῦ, τῶν νόσων, τῆς ἀνομβρίας, τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς Νότας τῶν προστατίδων Δυνάμεων, ἔχομεν καὶ τὴν μάστιγα τῆς ζέστης. Μὴ χειρότερα.

Τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου

Φαίνεται ὅτι μὲ τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου θὰ ἔχωμεν καὶ πάλιν συγκινήσεις καὶ ἐπεισόδια. Ἀφ' ὅτου ὁ «Ἀτμόμυλος Κυκλάδων» τοῦ κ. Ἀσημομύτη λαμβάνει μεγάλας ποσότητας σίτου καὶ ἀλέθη αὐτὸν ἐνταῦθα, ὄχι μόνον δὲν ἐστερήθημεν ἄρτου καὶ ἐξέλιπον αἱ γνωσταὶ καὶ ἀλησμόνητοι ταραχαί, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ πτωχοὶ ἐργατικοὶ εὕρισκον ἐργασίαν διὰ τῆς ἐκφορτώσεως τοῦ σίτου. Καὶ ἐνῷ ἐσχάτως ἐγένετο κάποια ἐνέργεια, ὥστε νὰ ἔλθῃ ἐδῶ ἀπ' εὐθείας φορτίον σίτου καὶ οὐχὶ ἐκ Πειραιῶς, ἵνα ὁ ἄρτους πωληθῇ πρὸς 75 ἢ καὶ 70 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν, αἴφνης ἐγνώσθη ὅτι ἐκ Πειραιῶς δὲν θὰ δοθῇ πλέον σῖτος, ἀλλὰ θ' ἀποστέλλωνται ἐδῶ ἄλευρα. Πλὴν εἶνε γνωστὸν ὅτι οὔτε αἱ νηοψίαι οὔτε αἱ κρατήσεις τῶν ἀτμοπλοίων ἔπαυσαν, καὶ ἑπομένως ὁ κίνδυνος εἶνε μέγιστος, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐδῶ παρακαταθήκη ὡς μέχρι τοῦδε. Εἶνε βέβαια συμφέρον διὰ τοὺς ἀλευρεμπόρους τοῦ Πειραιῶς νὰ γίνεται ἐκεῖθεν ἡ προμήθεια ἀλεύρων δι' ὅλον τὸν Νομὸν Κυκλάδων, ἀλλὰ εἶνε πλῆγμα διὰ τὴν Σύρον καὶ κίνδυνος διὰ τὴν ἐπάρκειαν τοῦ ἄρτου. Ὅθεν ἐλπίζομεν ὅτι τὸ πρᾶγμα θὰ λυθῇ συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον καὶ τὴν λογικήν. Ἤδη μανθάνομεν ὅτι θὰ παραδοθῇ εἰς τὸν Ἀτμόμυλον καὶ ἕτερον φορτίον σίτου.

Ἡ ἑορτὴ τῶν Γάλλων

Τὸ Γαλλικὸν Ἔθνος ἑορτάζει κατὰ τὴν 14 Ἰουλίου ν. ἡμ. τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ ἐπέτειον, ἥτις ὡρίσθη ἡ ἡμέρα τῆς ἁλώσεως τῆς Βαστίλλης. Ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐνταῦθα ἑορτάσθη ἡ ἐπέτειος αὕτη, ὑψωσάντων τὰς σημαίας τῶν Δημοσίων καὶ Δημοτικῶν καταστημάτων, τῶν Προξενείων, τῶν Γαλλικῶν καθιδρυμάτων κλπ. Ὁ Πρόξενος τῆς Γαλλίας κ. Ναζιὰρ ἐγκαίρως εἶχε δηλώσει ἁρμοδίως, ὅτι, λόγῳ τῶν περιστάσεων δὲν θὰ ἐγίνετο δεξίωσις ἐν τῷ Προξενείῳ. Ὁ Παν. Ἐπίσκοπος Σύρου κ. Ἀντώνιος Μακρυωνίτης μετὰ πολλῶν ἱερέων καὶ ἄλλων μοναχῶν ἔσπευσε νὰ ὑποδάλῃ πρὸς τὸν εὐγενέστατον Γαλλάτην διπλωμάτην τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἁλώσεως τῆς Βαστίλλης.

Διὰ τὴν Ἀστυνομίαν

Λόγῳ τῆς μεγίστης ἐλλείψεως ὕδατος, πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν πραγμάτων, ἠνεώχθησαν παλαιὰ φρέατα, τὰ ὁποία, διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον, εἶχον φραχθῇ διὰ λίθων καὶ χωμάτων ἀπὸ μακροῦ. Ἐξ αὐτῶν δὲ σήμερον φέρεται εἰς τὴν πόλιν καὶ πωλεῖται ὕδωρ ἀμφιβόλου ποιότητος καὶ καθαριότητος. Ἐπειδὴ δὲ ἐγνώσθησαν ἤδη καὶ κρούσματα τύφου, συνιστῶμεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν νὰ προσέξῃ νὰ μάθῃ τὰς πηγὰς ἢ τὰ φρέατα ἐκ τῶν ὁποίων προμηθεύονται οἱ πωληταὶ τοῦ ὕδατος τὸ ἐμπόρευμα αὐτῶν.

Θρασυτάτη κλοπή

Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἄγνωστοι διαρρήξαντες τὸ παράθυρον τοῦ ἐν τῇ Πλατείᾳ ἐδωδιμοπωλείου τοῦ κ. Δ. Πέτσα ἀφήρεσαν 5 σάκκους ζακχάρεως, 2 σάκκους κα-

ΠΩΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΤΑΙ Η ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΞΥΓΟΝΟΥ ΤΙΝΙ ΤΡΟΠΩ ΘΑ ΑΠΟΚΤΗΣΗΤΕ ΑΙΜΑ ΠΛΟΥΣΙΟΝ ΚΑΙ ΑΓΝΟΝ

Δὲν ὑπάρχει ἀσθένεια ὅπου ἡ ἀμέλεια εἶνε περισσότερον ἐπικίνδυνος ἀπὸ τὴν ἀναιμίαν ἢ τὴν πτωχείαν τοῦ αἵματος. Ἄρα ἡ ἀσθένεια αὕτη, ἥτις προσβάλλει τοὺς ἐξηντλημένους καὶ ἐκείνους οἵτινες ἐργάζονται εἰς μέρη ἀνεπαρκῶς ἀεριζόμενα, κυριεύει τὸν ὀργανισμὸν κατὰ τρόπον τόσον ὕπουλον, ὥστε εὑρίσκεται ἤδη τελείως ἀνεπτυγμένη ὅταν μόλις δυνηθῆτε νὰ παρατηρήσητε τὴν ἐμφάνισίν της.

Εἰς τὴν ἀναιμίαν ἐπέρχεται μία σημαντικὴ ἐλάττωσις τῶν ἐρυθρῶν αἱμοσφαιρίων. Τὰ αἱμοσφαίρια ταῦτα τὰ ὁποῖα δίδουν εἰς τὸ αἷμα τὸν χρωματισμόν, εἶνε τὸ διοχευτήριον τοῦ ὀξυγόνου, τὸ ὁποῖον ἀπορροφῶσιν ὅταν διέρχεται διὰ τῶν πνευμόνων. Ἰδοὺ διατὶ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὑγείαν ἐκεῖνος ὅστις δὲν ἔχει ἐρυθρὸν αἷμα. Ἕκαστος γνωρίζει ὅτι τὸ σῶμα δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἄνευ ὀξυγόνου. Ἄρα ὅταν τὰ ἐρυθρᾶ αἱμοσφαίρια ἐλαττοῦνται ἡ ποσότης τοῦ ἀπορροφουμένου ὀξυγόνου ἐλαττοῦται ἀναλόγως καὶ ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας ἀκολουθεῖ τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν. Τότε ἀναφαίνονται τὰ χαρακτηριστικὰ συμπτώματα: ἀτονία, ὠχρότης τῶν χειλέων καὶ τοῦ προσώπου, ἀπώλεια τῆς ὀρέξεως, πελίδνωμα τῶν ὀφθαλμῶν, ἐπιτάχυνσις τῆς ἀναπνοῆς, παλμοὶ τῆς καρδίας εἰς τὴν παραμικρὰν προσπάθειαν. Ἐὰν ἡ ἀσθένεια παραμεληθῇ τὰ συμπτώματα ταῦτα ἐπέρχονται συχνότερα καὶ ἰσχυρότερα. Ἐπέρχεται δὲ στιγμὴ καθ' ἣν ἀπόλλυται κάθε ἐλπὶς ἐπανορθώσεως τοῦ κακοῦ. Ὅταν ληφθῇ ἐγκαίρως φροντὶς τὸ κακὸν καθίσταται λίαν εὐκόλως θεραπεύσιμον, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις ἑνὸς φαρμάκου τονωτικοῦ, ἔχοντος τὴν δύναμιν ν' αὐξάνῃ τὴν ποσότητα τῶν ἐρυθρῶν αἱμοσφαιρίων καὶ νὰ εἰσάγῃ τὸ ὀξυγόνον εἰς τοὺς ἱστοὺς καὶ τοὺς μυῶνας. Τὰ Καταπότια Πίνκ εἶνε τὸ τονωτικὸν τοῦτο φάρμακον καὶ εἰς τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην δὲν ὑπάρχει οὐδὲν θετικώτερον ἀπὸ τὴν θεραπείαν τῆς ἀναιμίας διὰ τῶν Καταποτίων Πίνκ.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτατα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 3.80 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διαρκὴς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Καρβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν ἀναφέρουσαν, συμφώνως τῷ Νόμῳ, τὴν τιμήν αὐτῶν, τὰ κύρια συστατικὰ τῆς σκευασίας των, τὴν θεραπευτικὴν ἰδιότητα αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομα τῶν Γεν. Ἀντιπροσώπων Δαμαλᾶ καὶ Σιας, ἔσωθεν δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως καθ' ὁλοκληρίαν ἑλληνιστί.

φὲ καὶ 200 δραχμὰς εἰς κέρματα. Καὶ τὸ κεντρικὸν τοῦ μέρους ἔνθα ἐγένετο ἡ κλοπὴ καὶ τὸ εἶδος τῶν κλαπέντων καταδεικνύει τὴν θρασύτητα τῶν δραστῶν καὶ τὴν . . . . . ἔλλειψιν φρουρῶν τῆς πόλεως. Ἡμεῖς πρὸ πολλοῦ συνεστήσαμεν τὰ δέοντα. Οἱ δρᾶσται συνελήφθησαν.

Καὶ βροχή!

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐθέαθησαν τὰ πρῶτα νέφη τῆς βροχῆς. Τὴν μεσημβρίαν ἠκούσθησαν αἱ πρῶται βρονταί. Τέλος ἤνοιξαν τοῦ Οὐρανοῦ οἱ καταρράκται καὶ ὁλόκληρος ἡ νῆσος ἐλούσθη πλουσιοπαρόχως. Ἡ βροχὴ ὑπῆρξε ραγδαία, διαρκής, εὐεργετική. Καλὸν καὶ αὐτό.

Μέρισμα Ἐμπορικῆς Τραπέζης

Καταρτισθέντος τοῦ ἑξαμηνιαίου Ἰσολογισμοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτῆς ὥρισε τὸ διὰ τὴν πρώτην ἑξαμηνίαν τοῦ 1916 διανεμητέον μέρισμα εἰς δρ. 3.50, ἀναλογοῦν εἰς 7 ο[ο, ἐνῷ τὸ διὰ τὸ προηγούμενον ἔτος ὁλικὸν μέρισμα αὐτῆς ἀνελόγησεν εἰς 6 ο]ο Ἡ δημοσιευθεῖσα ἑξαμηνιαία κατάστασις τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης καταδεικνύει τὴν ὁσημέραι ἀναπτυσσομένην πρόοδον τοῦ πιστωτικοῦ τούτου ἱδρύματος, ἐπιδείξαντος κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου κρίσιν ζωτικότητα, ἀξίαν ἀληθῶς θαυμασμοῦ, πολὺ μεγαλυτέραν πάσης ἄλλης ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν μὴ προνομιούχων Τραπεζῶν.

Σκηναὶ ἐν Ἄνω Σύρῳ

Δυστυχῶς ὑπάρχουν καὶ ἐν Ἄνω Σύρῳ πατριῶται, οἵτινες φρονοῦν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔπρεπε καὶ πρέπει νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὸν πόλεμον καὶ ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς οὐδετερότητος, ἣν διέγραψε καὶ ἀκολουθεῖ μετὰ πατρικῆς στοργῆς ὁ Βασιλεύς, εἶνε ἐσφαλμένη. Εἶνε βλέπετε ζήτημα ἀντιλήψεως καὶ φλογερᾶς φιλοπατρίας. Πρὸ ἡμερῶν ὅμιλος ἐπιστράτων, ἐκ τῶν ἐσχάτως ἐπανελθόντων εἰς τὰς ἑστίας των κατόπιν ἐννεαμήνου ἐν τοῖς στρατοπέδοις διαμονῆς των, διεσκέδαζε ζητωκραυγάζων ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ ἀναθεματίζων τὸν κ. Βενιζέλον, ὅστις διὰ τῆς πολιτείας του τόσα ἐπέφερεν ἐσχάτως κακὰ καὶ εἰς τὸν Βασιλέα καὶ εἰς τὴν Χώραν καὶ εἰς τὸν Λαόν. Δυστυχῶς δύο ἐκ τῶν ὀλιγίστων ἀστρατεύτων Βενιζελικῶν, ἀντὶ νὰ σεβασθοῦν τὸν πόνον καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν στρατευομένων, ἠθέλησαν νὰ συνηγορήσωσιν ὑπὲρ τοῦ κ. Βενιζέλου. Τὸ τί ἐγένετο δὲν περιγράφεται. Οἱ δυστυχεῖς Φιλελεύθεροι, χολωθέντες ἀδίκως καὶ ἀφρόνως, μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν των καὶ ἔφερον ὁ μὲν περίστροφον, ὁ δὲ ράβδον διὰ νὰ φονεύσωσι τοὺς συμπολίτας των ἐπιστράτους, οἵτινες δὲν νομίζουν ὀρθὸν αὐτοὶ μὲν νὰ φοροῦν χακὶ ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ νὰ πολεμοῦν καὶ ν' ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, οἱ δὲ ἄμαχοι καὶ ἀστράτευτοι ἀπαλλαγέντες καὶ ἀδήλωτοι νὰ πωλοῦν ἀκινδύνως καὶ πολὺ ἐφθηνὰ τὴν ἀνδρείαν των καὶ τὸν πατριωτισμὸν ἐν ἀσφαλείᾳ. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ δαροῦν οἱ Φιλελεύθεροι συμπολῖται τόσον, ὥστε νὰ χάσουν ἐκ τῶν χειρῶν των καὶ περίστροφα καὶ μαγκούρας. Τὸ πρᾶγμα εἶνε λυπηρὸν καὶ συνιστῶμεν Ψυχραιμίαν καὶ φρόνησιν, πρὸ παντὸς εἰς ἐκείνους, οἵτινες καλῶς ἢ κακῶς ἀποτελοῦν μέρος τῆς Κοινοτικῆς τοῦ τόπου ἀρχῆς.

Εὐτυχεῖς γάμοι

Ἐτελέσθησαν ἐν Πάρῳ οἱ εὐτυχεῖς γάμοι τοῦ κ. Μιχαὴλ Ι. Μαλαγαρδῆ, Γραμματέως τῆς ὁμώνυμου Κοινότητος μετὰ τῆς δεσποινίδος Δάφνης Ν. Χανιώτου, θυγατρὸς τοῦ ἄλλοτε Δημάρχου Ὑρίας κ. Ν. Χανιώτου.

Τὸ «Βῆμα» συγχαίρει ἀπὸ καρδίας τοῖς νεονύμφοις καὶ εὔχεται αὐτοῖς τὸν βίον μακρὸν καὶ εὐτυχῆ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀφίκετο καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος Πρόεδρος τῶν παρ' ἡμῖν Πρωτοδικῶν κ. Ἀναστάσιος Κουμάντος, ἐκ Τριπόλεως μετατεθεὶς ἐνταῦθα.

— Ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ Νομάρχης Κυκλάδων κ. Γ. Παρασκευόπουλος

— Ἀφίκετο σήμερον ἐξ Ἀθηνῶν οἰκογενειακῶς ἡ ἐρίτιμος κ. Ἀργυρὼ Ἀλ. Κάπταρη, Βουλευτοῦ.

— Ἀπολυθέντες τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀφίχθησαν οἱ ἐπίστρατοι κ. κ. Κωνστ. Γεωργιάδης, Νικόλ. Κουντούρης, Στ. Προβελέγγιος, Κ. Μονδᾶνος, Στυλ. Φραγκούλης, Ἀντ. Ροσολᾶτος, Ἀθ. Σάλτας, Νικ. Μουμουτζῆς, Ἀθ. Κρῖνος, Γ. Θεοδωρακᾶκος, Παν. Καλουτᾶς, Γ. Ναύτης, Μ. Δαλέζιος, Δ. Δασκαλάκης. Ι. Πετρόπουλος, Μ. Λυγνός.

— Ἀπῆλθεν εἰς τὰ λουτρὰ Κύθνου ὁ κ. Δημήτριος Βοκοτόπουλος.

— Ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ πολιτευτὴς κ. Ἀντώνιος Βιτάλης.

— Ἀπῆλθεν εἰς Ἄνδρον πρὸς παραθερισμὸν ὁ κ. Θεόδ. Βελισσαρόπουλος οἰκογενειακῶς.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Παντελῆς Φουστᾶνος.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Σταμάτιος Βαφιαδάκης μετὰ τῆς ἐριτίμου κυρίας του καὶ τῆς σεβαστῆς πενθερᾶς του.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ἡ κυρία Καλλιόπη Χ. Νεοφύτου πρὸς παραθερισμὸν ἐν Ποσειδωνίᾳ.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἡ Οἰκογένεια Γ. Γαβαλᾶ.

— Τὸ παρ' ἡμῖν σῶμα τῶν Προσκόπων ἐξέδραμεν εἰς Ἁγίαν Παρασκευὴν ὅπου διέμεινεν ἐπὶ τριήμερον, ἀσκηθὲν εἰς διάφορα γυμνάσια, πεζοπορίας καὶ ἀγῶνας.

— Ἡ δεσποινὶς Μαρία Κ. Κομνηνοῦ ἐκέρδισε τὸ τέταρτον τοῦ ἐκ δρ. 80,000 λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

— Ἠγγέλθη ἐκ Λιβόρνου τῆς Ἰταλίας ὁ θάνατος τοῦ Ἰταλοῦ ναυάρχου *Ἐδουάρδου Γαλλιάρδη*, συγγάμβρου τοῦ παρ' ἡμῖν Προξένου τῆς Γερμανίας κ. Γ. Δαλεζίου καὶ γαμβροῦ τῆς οἰκογενείας Γεωργίου Βακονδίου, τοῦ ποτὲ Προξένου τῆς Ἰταλίας. Ἐγκάρδια συλλυπητήρια.

— Ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἀπέθανεν ὁ συμπολίτης *Ἀντώνιος Κοτσοβίλλης*. Θερμότατα συλλυπητήρια.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ Ω. Α.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

27ον

Ἐπεσκόπησα μέχρι τοῦδε ὅσα ἐν ἀμφοτέροις τοῖς μετώποις τοῦ πολέμου λαμβάνουσι χώραν. Νῦν θὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ εἰσέλθω εἰς ἔρευναν τῶν θεμάτων, ἅτινα ἀνάγονται εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς μεγάλης ἐν Γαλλίᾳ μάχης.

Τὸ μεσολαβῆσαν ἀπὸ τοῦ τευλευταίου ἄρθρου μου μέχρι τῆς σήμερον χρονικὸν διάστημα δὲν ἔδωκεν ἀφορμὴν, ὅπως μεταβληθῶσιν, ἔστω καὶ κατὰ κεραίαν, αἱ γνῶμαι ἃς θὰ συνῆγεν ὁ κριτικὸς τῶν μαχῶν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γεγονότων. Ὁ θαυμασμὸς δι' ἀμφοτέρους τοὺς ἀντιπάλους εἶνε ἐπιβεβλημένος. Ἰδίᾳ ἐμφανίζεται διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν, ὅσον δύναται, ἡ μέθοδος, ἡ πρόβλεψις καὶ ἡ ὀργάνωσις, νὰ κατισχύσῃ τοῦ ἀριθμοῦ. Ὁ στρατιωτικὸς κριτικὸς τῶν «Τάϊμς» ἐπελήφθη τῆς μελέτης τοῦ θέματος τούτου, μετὰ σκαιότητος δὲ, δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ἐπέκρινε τοὺς συμμάχους; καὶ ἰδιαιτέρως τὸν γαλλικὸν στρατὸν καὶ τὸ Γαλλικὸν Ἐπιτελεῖον. Ἐλησμόνησεν ὅμως ὁ Ἄγγλος κριτικὸς, ὅτι δὲν ἀρκεῖ ἡ παράταξις ὁμάδων ἄνευ ἐφοδίων ἐπαρκῶν, ἄνευ στελεχῶν πλαισιούντων τὰς εἰς ὁπλίτας ἀριθμητικὰς δυνάμεις ἑνὸς στρατεύματος. Εἶνε μὲν ἀναμφισβήτητον, ὅτι ὁ Γαλλικὸς στρατὸς, ὁ ἐν παρατάξει εὑρισκόμενος εἶνε κατὰ ἑκατομμύριον περίπου ἀνώτερος τοῦ ἀντιμετώπου εἰς αὐτὸν γερμανικοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ἐλησμόνησεν, ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἔχουσι χαρακωθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὁλόκληρος ἡ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς τοῦ κέντρου αὐτῶν ἀρχομένη γραμμὴ τῆς παρατάξεώς των μέχρι τοῦ δάσους τῆς Ἀργκὸν ἀπασχολεῖ στρατεύματα κατὰ τρία τέταρτα περίπου ὀλιγώτερον ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἀποβαίνουσιν ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς διατήρησιν ἀμύνης ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐφ' ὅσον ἡ πρωτοβουλία τῆς ἐνεργείας ἀνήκει πάντοτε εἰς τοὺς Γερμανούς. Ἠδίκησεν ἐπίσης ὁ κριτικὸς τῶν «Τάϊμς» τὸ Γαλλικὸν Ἐπιτελεῖον, διότι δὲν φέρει ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ πυρὸς καὶ τὰ ὑπόλοιπα τῶν διαθεσίμων συμμαχικῶν στρατευμάτων. Ἐφ' ὅσον ἐγνώριζεν, ὅτι αἱ εἰς ἐφόδια γαλλικαὶ παρασκευαὶ δὲν ἦσαν πλήρεις, δὲν ἔπρεπε νὰ διατυπώσῃ τοιαύτην μομφήν. Ἀλλ' ὁ Ἄγγλος κριτικὸς φαίνεται ὅτι ἐνεπνέετο ὑπὸ τριῶν κυριῶς σκέψεων. Ἡ μία εἶνε θυγάτηρ τοῦ Βρεττανικοῦ ἐγωϊσμοῦ, ὅστις ἀπαιτεῖ ἐπίσπευσιν καταστάσεως, διὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἥμισυ τῆς νίκης εἶνε ἀκριβῶς ἡ παράτασίς της. Δευτέρα σκέψις εἶνε ἡ δημιουργηθεῖσα ἐκ τοῦ ἀσυγκαλύπτου δέους, ὑπὸ τοῦ ὁποίου κατέχεται ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ διμοσία γνώμη, ἐπὶ πιθανότητι τῆς προσεγγίσεως τῶν Γερμανῶν εἰς τὴν ἀκτὴν τοῦ στενοῦ τῆς Μάγχης. Τῆς τρίτης σκέψεως ἀφετηρία εἶνε διὰ τὸν Ἄγγλον κριτικὸν ἡ στρατιωτικὴ ἐν γένει διαπαιδαγώγησις τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἔθνους. Τῆς διαπαιδαγωγήσεως ταύτης ἔννοιαν σαφῆ παρέχει αὐτὸς οὗτος ὁ διαπρεπέστατος στρατηγὸς Κίτσενερ, ὅστις ἐξήγγειλε καὶ ἐπισήμως, ὅτι ἐντὸς πενταμήνου θὰ κατήρτιζε στρατὸν ἡμίσεος ἑκατομμυρίου, τὸν ὁποῖον καὶ ἐφαντάζετο ἑτοιμοπόλεμον καὶ δυνάμενον ἀποτελεσματικῶς νὰ ἐνισχύσῃ τὰ ἀποδεικνυόμενα ἄριστα εἰς ἐκπαίδευσιν καὶ ὀργάνωσιν.

Ἐκ τῆς σφαλερωτάτης ταύτης ἰδέας ὁρμώμενος καὶ ὁ Ἄγγλος κριτικὸς δὲν ἀντιλαμβάνεται, ὡς οἱ στρατιωτικοὶ ἄλλων Κρατῶν, ὅτι τοῦ στρατιώτου ἡ ἐκπαίδευσις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς νίκης, καὶ ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις αὕτη πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς ἀντίκρυσμα ταὐτόχρονα στελέχη πλήρη καὶ ἐφοδιασμὸν στρατιώτου ἐντελῆ καὶ μέχρι τῆς ἐλαχίστης λεπτομερείας.

Διὰ τοὺς Γάλλους ὑπάρχει ὁ ἀριθμὸς, ἐπαρκὴς νῦν, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουσιν οὔτε τὰ στελέχη οὔτε τὰ ἐφόδια πλήρη, ὥστε νὰ διατάξῃ τὴν παράταξιν αὐτῶν ὁ νουνεχέστατος στρατάρχης Ζόφρ.

* * *

Αἱ παρατηρήσεις αὗται, νομίζω ὅτι ἐπεβάλλοντο, ὅπως ἐννοηθῇ σαφῶς διατὶ ἀφ' ἑνὸς οἱ Γάλλοι δὲν παρατάσσουσι πάσας τὰς ἀριθμητικὰς αὐτῶν δυνάμεις, καὶ ἀφ' ἑτέρου, ὅτι δὲν εἶνε σοβαρὸν τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ λόρδου Κίτσενερ, ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ δώσῃ στρατὸν ἄξιον τοῦ ὀνόματός του μετὰ πεντάμηνον ἐκπαίδευσιν στρατιώτου.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους λοιπὸν τούτους διεξάγεται νῦν ἡ μεγάλη ἐν Γαλλίᾳ μάχη. Καὶ ἐκπλήσσεταί τις ἀναγινώσκων, ὅτι ἡ τροπὴ τῆς μάχης ταύτης θὰ τερματίσῃ τὸν ἀγῶνα ἢ θὰ δώσῃ ὁριστικὴν τὴν κρίσιν εἰς αὐτόν. Ἡ μόνη συνέπεια τῆς ὑποχωρήσεως τῶν Γάλλων θὰ εἶνε ἡ κατάληψις τῆς παραλίας τῆς Μάγχης ὑπὸ τῶν Γερμανῶν καὶ αἱ ἐκ ταύτης συνέπειαι ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς Ἀγγλίας, διὰ τοῦ ἐμπνευσθέντος παρὰ τῇ ἀγγλικῇ δημοσίᾳ γνώμῃ φόβου περὶ τῶν συνεπειῶν ἑνὸς τοιούτου γεγονότος. Ἐὰν ἀντιθέτως ὑποχωρήσωσιν οἱ Γερμανοὶ, ἡ ὑποχώρησις αὕτη θὰ ἀπαλλάξῃ μὲν τοὺς Ἄγγλους τῆς στενοχωρίας, ἀλλὰ θὰ φέρῃ τὸν ἀγῶνα ὀλίγα χιλιόμετρα δυτικώτερον καὶ νωτιώτερον καὶ θὰ θέσῃ τοὺς Γερμανοὺς ἐν νέᾳ γραμμῇ χαρακώσεων, τῶν ὁποίων ἡ σύστασις δὲν εἶνε διάφορος ἀπὸ τὴν γραμμὴν, ἣν κατέχει τὸ κέντρον αὐτῶν ἐπὶ ὀγδοήκοντα τώρα ἡμέρας ἀφ' ἧς ἤρξατο ἡ ἐκ Γαλλίας γερμανικὴ ὑποχώρησις. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη τροπὴ τοῦ μετώπου τῆς γερμανικῆς ἀμύνης, θὰ γίνῃ αἰτία νέων μεγάλων καὶ σχεδὸν ἀνωφελῶν ἀπωλειῶν τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ, τὰς ὁποίας θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποφύγῃ δι' ἄλλης ἐνεργείας, κερδιζομένου τοῦ χρόνου τὸν ὁποῖον ζητεῖ τὸ γαλλικὸν ἐπιτελεῖον, ὅπως παρακολουθήσῃ ἔπειτα τὰς συνεπείας τῶν ἐν τῷ ἀνατολικῷ μετώπῳ πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων.

* * *

Ἐὰν ἡ ὑποχώρησις αὕτη δὲν γίνῃ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς γερμανικῆς ὁρμῆς, ἀλλὰ κατὰ μέθοδον καὶ ὡς συνέπεια σχεδίου προδιαγεγραμμένου, καθ' ὃν ἐγένετο τρόπον ἡ πρώτη γαλλικὴ ὑποχώρησις, τότε τὸ κέρδος ἔσεται μέγα ὑπὲρ τῶν γαλλικῶν ὅπλων. Ἡ γραμμὴ ἡ διήκουσα ἀπὸ τῆς παραλίας καὶ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Σόμ, εἶνε ἡ ἐνδεδειγμένη πρὸς ταιαύτην ὑποχώρησιν. Εἰς πολέμους, τῶν ὁποίων ἡ περίοδος προμηνύεται ἀνεξαντλήτως μακρὰ, δὲν ὑπολογίζουσι τὰ ἐπιτελεῖα τὰς ἐντυπώσεις τῆς στιγμῆς καὶ τὴν πρόσκαιρον ἱκανοποίησιν φιλαυτίας ἢ ἐγωϊσμοῦ. Ἀποβλέπουσι μεθ' ὑπομονῆς καὶ ἐπιμονῆς πρὸς τὸ τέρμα. Ἐπιδιώκουσιν οὕτω τὸ κέρδος εἰς διάσωσιν μαχητῶν καὶ εἰς ἐξαναγκασμὸν τοῦ ἐχθροῦ πρὸς μείζονας ἀπωλείας. Τοιοῦτος ὁ νῦν διεξαγόμενος πόλεμος. Ἀπορεῖ δέ τις πῶς τοσοῦτον κακῶς ὑπολογίζονται τὰ ζητήματα τῆς ψυχικῆς ἀντοχῆς τοῦ Γερμανοῦ στρατιώτου, ὥστε νὰ φαντάζεται καὶ τὸ Γαλλικὸν Ἐπιτελεῖον, ὡς ὁ λόρδος Κίτσενερ καὶ ὁ κριτικὸς τῶν «Τάϊμς», ὅτι ἡ ἀποθήκη ἀνθρώπων δι' ἀνανέωσιν ἐκλιπόντων μαχητῶν εἶνε μέθοδος δῆθεν διεξαγωγῆς πολέμου. Δὲν ὑπολογίζουσιν ἑπομένως καὶ τὰς συνεπείας τὰς ὁποίας δύναται νὰ ἔχῃ ὑποχώρησις ἐξαναγκαστικὴ τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων τῆς ἀριστερᾶς, ἥτις δρᾷ ἀπὸ τῆς Βορείου θαλάσσης μέχρι τοῦ Ἀρρᾶς. Αἱ συνέπειαι θὰ εἶνε ὅλως διάφοροι πρὸς τὰς συνεπείας μιᾶς γερμανικῆς ὑποχωρήσεως. Ἀλλὰ περὶ τούτου εἰς ἑπόμενον ἄρθρον.

(16 Ὀκτωβρίου 1914.)